

Openbaar vervoer op het Franse en Spaanse platteland en wel of geen hond?

Op de terugweg van Bordeaux, waar ik een vergadering bijwoonde met Pascal die we al jaren kennen omdat hij erg actief is in ecologische acties, kwam Piet me ophalen van het station in Dax.

Op de heenweg was er zomaar een trein uitgevallen vanwege het slechte weer; ik kreeg een email berichtje met de mededeling dat er wel een trein ging om 5 uur, maar dat een zitplaats niet gegarandeerd was. Even met Pascal overlegd, want dan zou ik in plaats van 5 uur

pas om 7 uur s 'avonds aankomen, het tijdstip van de aanvang van de vergadering.

Geen probleem, als ik vijf minuten voor aankomst zou bellen, kon hij me van het station afhalen, omdat vergaderingen in Frankrijk toch nooit op tijd beginnen.

Nieuwe ticket gekocht en op tijd naar het station in Orthez. Ik kreeg zowaar het geld terug van de geannuleerde trein.

Leuke vergadering; in de Gironde zijn ongeveer 12 groepen actief met Transition en er waren negen mensen die over hun projecten vertelden. Over

coöperaties, die de boeren met biologisch producten koppelen aan consumenten en vrijwilligers. Of via een marktstelsel of in een winkeltje.

Groepjes die gezamenlijk boeken lezen of uitwisselen, een gemeente die transition is opgestart en computer cursussen geeft voor hun burgers. etc.

Op de vergadering besloten we ook dat we eind oktober een vergadering gaan houden voor de hele streek in Zuidwest-Frankrijk.

Een burgemeester heeft aangeboden om het gemeentehuis, waar een camping naast ligt, ter beschikking te stellen.

Pascal organiseert deze vergaderingen iedere twee maanden, en zo krijg je kruisbestuiving. Na de vergadering is er een auberge espagnol, zoals dat in het Frans heet, iedereen neemt wat te eten en te drinken mee, en dat wordt gezamenlijk gedeeld en opgegeten.

Ik had een mooie fles witte Jurancon meegenomen, maar Pascal nam die mee naar huis, want die wijn vond hij te bijzonder om bij het eten op te drinken.

Soms komt er maar 1 persoon op de vergadering en soms meer dan 25 mensen.

Vaak komt Jacqotte, zijn vrouw ook mee, zoals deze avond.

Ik heb bij hen overnacht, ze wonen zo'n drie kwartier rijden van Bordeaux, in een prachtig wijngedebied. De volgende ochtend ben ik met Pascal meegereden, naar Libourne, waar hij bij de gemeente werkt en daar onder andere experimentele projecten doet voor oudere mensen. Zoals een kleinschalige bejaardenwoningen voor vijf ouderen, die gezamenlijk een huishouden voeren en eten koken.

Ik nam een trein via Bordeaux en moest ruim anderhalf uur op een aansluiting wachten in Dax voor de trein naar Orthez. Ik belde Piet die mij in Orthez op zou halen dat ik of om 13.00 uur daar zou zijn, maar dat hij me ook om 11 uur in Dax kon ophalen.

Hij zei dat hij me in Orthez kwam ophalen, omdat het hem anders anderhalf uur zou kosten heen en weer naar Dax met de auto.

Dus ging ik naast het station in Dax een koffie drinken.

Groot was mijn verbazing toen Piet opeens voor mijn neus stond en me toch kwam ophalen. Hij had me teruggebeld, maar dat had ik niet gehoord.

We gingen samen koffie drinken in een grote brasserie, waar we vroeger weleens aten. Het personeel was bezig om de tafels te dekken voor de lunch.

Op de kaart stonden aantrekkelijke gerechten. We besloten om daar eten en vanaf twaalf uur liep de tent vol.

Zakenmensen, winkelpersoneel, vriendinnen, oudere mensen alleen, die daar blijkbaar iedere dag aten, want op hun wijnfles werd de kurk gedaan en mee terug genomen naar de keuken. Kortom, binnen een mum van tijd zo'n zeventig à tachtig man.

Het dagmenu kostte 14,00 euro voor drie gangen. We hebben heerlijk gegeten.

En omdat we vroeg waren hebben we wat zaken doorgenomen voor ons toekomstige leven. Een van de onderwerpen was: nemen we weer een hond?

Piet dacht het beter was van niet, je hebt veel meer vrijheid zonder hond.

Maar ik denk er anders over. We wonen afgelegen, ik mis de wandelingen, een hond heeft een prachtig terrein, midden in de natuur waar hij zich kan uitleven.

Inderdaad je bent minder vrij, als je eens ergens naar toe wilt. Maar we hebben zeer goede ervaring met het hondenpension van Isabel en Philippe, die Viking erg goed verzorgd hebben, toen wij regelmatig naar Nederland gingen.

Kortom, Piet was niet voor een hond, maar als ik heel graag een hond wilde, was hij daar niet op tegen. Die avond heb ik meteen naar Beauceronnen gezocht op internet.

De kennel waar hij vandaan kwam 'des Assiers' bestond niet meer, ook de kennel van de werkhonden van een trainer in St. Pee de Nivelles bestond niet meer, maar ik vond even boven Mont de Marsan een kennel, pension en trainingscentrum voor dit speciale ras.

Ik heb het pension van Isabelle en Philippe gebeld om te vragen of zij de kennel kenden.

Philippe kende de kennel niet maar wilde heel graag mee om te gaan kijken. Philippe heeft vroeger in een bewakingsdienst gewerkt, waarbij hij de Beauceronnen als verdediging had.

Op de website stond dat ze maar drie nestjes hadden per jaar. Ze hadden drie nestjes twee van begin januari en een van eind januari. Ik kreeg meteen een kleine beauceron in mijn handen geduwd, omdat de eigenaresse met twee andere klanten bezig was.

De vader genaamd Lord liep samen met vijf vrouwtjeshonden los op het terrein, geen enkele hond blafte toen we aankwamen en geen enkele hond sprong tegen de auto op.

Alles was prachtig schoon. In de huiskamer waren twee nesten en in een andere kamer het nest waar ik voor kwam.

Volgens Philippe was het zeer bijzonder dat alles zonder ruzie verliep. In een nest lag er een beauceron te slapen op zijn rug, dat was een mannetje en de grootste uit het nest.

Philippe was meteen weg van die hond, Maar ik wil niet de grootste, mijn vorige hond vond ik al groot genoeg met zijn 72 cm hoogte. Ik had de stamboom van onze vorige hond Viking mee genomen, en heel veel van zijn voorouders zaten ook in de stamboom van het nest waar ik voor kwam.

Ik heb afgesproken dat in half maart nog een keer terug zou komen, omdat de hondjes op die leeftijd nog zo veranderen. Ik heb de vrouw van Philippe gevraagd of zij dat met me meegaat, zij had ook een hele goede band met onze Viking.

En toen gingen we voor het eerst sinds jaren tien dagen met vakantie. We hadden enkele jaren geleden Sevilla bezocht, omdat ik op een permacultuur congres in London de beheerder over dat project hoorde spreken. Ze hebben 50 hectare fruitbomen geconverteerd naar een permacultuur design met een combinatie van biodynamische cultuur.

Toen wij daar waren zeiden ze dat ze over een à twee jaar geheel onafhankelijk zouden zijn van toevoegingen in de bodem; ze bewerkten de grond met twee paarden en een lichte tractor. Er stonden honderden fruitbomen, sinaasappelen, mandarijnen, granaatappels, kumquats etc.

Sinds het begin van dit project hebben ze vijftig procent minder water nodig en is de opbrengst van het fruit met 20 procent toegenomen. Ik denk niet dat we eraan toekomen om er nu weer naar toe te gaan. Er zijn nl. zulke goede tentoonstellingen en het weer is erg instabiel met veel regen, zodat we ons eens met de oude cultuur van de stad bezig houden.

We hebben onder andere de van Gogh 'Alive' tentoonstelling gezien met een lichtshow waardoor je als het ware midden in zijn schilderijen zit.

Naast een fraai overzicht van de verschillende periodes van zijn werk, uitgebreide info over zijn correspondentie met zijn broer Theo en de wijze waarop hij het licht in sterren zag.

Er werd niet op zijn techniek ingegaan en er waren heel veel schoolkinderen, die het heerlijk vonden om liggend op zitzakken de kleurenpracht te ondergaan.

We hebben met het openbaar vervoer twee plaatjes rond Sevilla bezocht.

Er zijn twee busstations in Sevilla, de ene voor het vervoer in en om Sevilla. Het is werkelijk fantastisch geregeld; je moet wel weten waar je moet uitstappen, want alles gaat in het Spaans. Op een avond hielp een vrouw ons om op de juiste halte in Sevilla uit te stappen, door op haar telefoon informatie in te typen en vroeg in welke taal ze dat kon laten vertalen, omdat haar telefoon geen Nederlands aangaf deed ze het in Engels.

De rit naar Puebla del Rio eindigde op een industrie terrein. We hadden vier haltes daarvoor moeten uitstappen om in het centrum te komen, maar de bus ging al binnen vijf minuten weer terug zodat we alsnog in het 'centrum' konden uitstappen.

In Puebla del Rio, waar werkelijk niets te beleven valt, vonden we wel een zeer leuk restaurant vlak aan de zeer brede rivier. De open haard was aan en de eigenaar stelde voor om een Portugees rijstgerecht voor ons klaar te maken, maar dat kostte wel wat tijd.

Wij vonden dat een goed teken en kregen een heerlijke gerecht vol met schaal- en schelpdieren.

Als dessert was er een peer gepocheerd in mint likeur, erg lekker.

We kregen 'van het huis' een limoncello aangeboden, gemaakt in die streek en minder zoet dan de Italiaanse versie.

De volgende dag bezochten we een ander plaatsje Estepa, op bijna twee uur afstand met de bus, ten oosten van Sevilla.

Onderweg zagen we honderden hectaren olijfbomen, een gigantische monocultuur en alles geïrrigeerd. Het dorpje zelf had prachtige kloosters en kerken, die allemaal dicht waren en ook rond de monnikenkloosters waren geen groentetuinen te zien.

Op een weg naar een buitengebied zagen gelukkig wat wilde planten, pimpernel, kaasjeskruid en brandnetels.

Wij hebben GEEN Wi-Fi...

supermarkt Mercadone wel iets biologisch konden vinden maar we konden geen enkel biologisch product vinden, geen eieren, geen kaas en geen enkele groente of fruit.

De informatie van een van de hele kleine biologische winkeltjes was dat er misschien een biologisch restaurant kwam in Sevilla.

De meeste bars en restaurants hebben salades, spinazie met kikkererwten en fantastische kaasschotels.

Het aanbod van lokale wijnen en onze favoriete manzanilla, een droge witte sherry wijn, die komt uit een gebied onder Cordoba.

De bekende sherrystreek ligt ten zuiden van Sevilla, rond de plaats Jerez.

We weten dat er met name het gebied rond Huelva en Almeria behoorlijk veel pesticiden gebruikt worden (in 1 van de toeristen boekjes las ik dat er in het droge Almeria 40.000 hectare serres zijn, voor de productie van groentes, die per jaar 5200 ton chemische kunstmest en pesticiden, alsmede 30 000 ton plastic residuen te verwerken krijgen.)

Het eten in Sevilla.

De eerste ochtend hebben we gebruik gemaakt van het ontbijtbuffet, op diverse sites stond vermeld dat het eten in dit hotel erg goed beoordeeld werd.

Het hotel heeft echter geen restaurant, alleen een uitgebreid ontbijt.

Het was weer van alles standaard, werkelijk niets biologisch, wel goede koffie die per kopje vers gemalen werd.

Kortom, wij eten in een heel klein kroegje een tostado, een klein ge-roosterd broodje met olijfolie en verse tomatensaus, met een heerlijke espresso en we hebben een biologische winkel gevonden, voor onze mandarijnen, appels en citroenen.

We dachten dat we in een hele grote

De tapas cultuur, die we zo goed kennen van San Sebastian, wat op anderhalf uur afstand van ins huis ligt, is ook hier aanwezig.

Het delen van voedsel wat in Frankrijk auberge espagnol heet, is hier de cultuur.

Ook als je 1 tapa bestelt voor € 3,50 krijg je meteen twee bordes en genoeg brood voor twee personen.

Wat erg opvalt dat in de huidige paleizen geen groentes verbouwd worden, ook de bekende patio's hebben alleen sier-

planten. Daarentegen staat de hele stad vol sinaasappelbomen, met name van de bittere soort.

Volgens de Spanjaarden zijn ze niet te eten.

De bewoners zijn erg trots op hun patio's en meerdere malen werden we in deze privé patio's uitgenodigd om ze te bewonderen.

Vaak zijn ze het eigendom van de gezamenlijke bewoners die samen het onderhoud verzorgen.

De functie is sociaal en 's avonds zit je er heerlijk koel; de meeste hebben een fontein.

Rond half maart zijn we weer terug.

Voor we weggingen zagen we de kraanvogels alweer naar het noorden vliegen, dus hopen we dat ze weer eindelijk in de tuin kunnen gaan werken na deze wel zeer koele en regenachtige winter.

Kitty de Bruin

Email : kittydebruin64@gmail.com
Website Salies en Transition : www.salies-de-béarn.transitionfrance.fr
Website TransitionFrance : www.transitionfrance.fr
Tel. : 0033-98828539753
